

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/179/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123012116
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123012116.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 07.08.2023, č. k. 105PP/20/2023-98, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19.10.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 3T/45/2020 zo dňa 17.06.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu Nitry, sp. zn. 2To/45/2021 zo dňa 27.09.2021.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia uvedeného vo výroku prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku (vykonanie potrebnej časti trestu odňatia slobody), nespĺňa prvú materiálu podmienku (vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie) a druhú materiálu podmienku (dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu).

7. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa skonštatoval, že keďže vzhľadom na okolnosti uvedené riaditeľom ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou (z nich negatívne hodnotenie, podľa ktorého správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu väzby napriek tomu, že bolo spočiatku na požadovanej úrovni, postupne bolo u odsúdeného zaznamenaných viacero negatívnych poznatkov, keď neužíval lieky tak, ako mu ich predpísal lekár, spal v nepovolenom čase, nadväzoval nedovolený kontakt

počas telefonovania a fyzicky napadol spoluobvineného, správanie a vystupovanie odsúdeného počas jeho pobytu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou je špekulatívne a účelové, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa nie vždy dodržiava) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona.

8. Súd prvého stupňa ďalej k nesplneniu druhej materiálnej podmienky skonštatoval, že negatívny charakter má predovšetkým správanie a konanie odsúdeného na slobode. Poukázal na to, že odsúdený bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný, pričom v jednom prípade sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený a bol v minulosti dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody, pričom v jednom prípade bol aj podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Ďalej uviedol, že povaha trestného činu spáchaného odsúdeným, pre ktorý je aktuálne vo výkone trestu a z neho vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k opakovanému páchaniu trestných činov, spolu so závermi hodnotenia odôvodňujú záver o existencii vysokého rizika jeho recidívy a možno konštatovať, že nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli u odsúdeného k opakovanému páchaniu trestných činov a teda aktuálne nie je splnený ani predpoklad vedenia riadneho života na slobode.

9. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

10. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd je názoru, že skutočnosti uvedené v napadnutom uznesení neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmiennečné prepustenie. Zistenia a závery, ktoré v odôvodnení napadnutého uznesenia uvádza prvostupňový súd, a ktoré sú uvedené v tomto uznesení v odseku 7. a 8., považuje sťažnostný súd za relevantné, ktoré sú rozhodujúce pre vyvodenie záveru o tom, či čiastočný výkon trestu odňatia slobody u odsúdeného splnil svoj účel.

11. Sťažnostný súd k nesplneniu prvej materiálnej podmienky len dodáva, že skutočnosti uvedené v odseku 7. tohto uznesenia, nasvedčujú tomu, že v prípade odsúdeného doposiaľ nedošlo k jeho polepšeniu vo výkone trestu odňatia slobody. Uvedené správanie sa odsúdeného nemožno vyhodnotiť ako drobné porušenie ústavného poriadku alebo ojedinelé previnenie vo výkone trestu odňatia slobody, a to vzhľadom na ich opakovanie sa a povahu. U odsúdeného nedochádza vo výkone trestu odňatia slobody k bezproblémovému plneniu si základných povinností, a preto nemožno konštatovať jeho polepšenie.

12. Uvedené sťažnostný súd zdôrazňuje z dôvodu, že prvostupňový súd pri hodnotení prvej materiálnej podmienky neuviedol, či došlo k polepšeniu odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, tak ako to predpokladá § 66 Trestného zákona, ale uviedol, že vzhľadom na okolnosti uvedené riaditeľom ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou nemožno dôvodne očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona.

13. Aj napriek tomuto pochybeniu súdu prvého stupňa, uvedené nemá za následok zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia prvostupňového súdu, pretože záver o nesplnení prvej ako aj druhej materiálnej podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného je správny.

14. Pokiaľ ide o nesplnenie druhej materiálnej podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, je primárne potrebné poukázať na skutočnosť, že u odsúdeného nemožno konštatovať polepšenie, a preto s poukazom na resocializačnú prognózu odsúdeného, jeho trestnú minulosť, keď už bol vo výkone trestu odňatia slobody a dokonca bol aj podmiennečne prepustený, charakter trestnej činnosti a jej závažnosť, ktorá má gradujúci charakter (spáchanie zločinu), nemožno konštatovať, že odsúdený aktuálne spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie. Vzhľadom na uvedené možno charakterizovať osobu odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, u ktorej je aktuálne dané riziko opätovného zlyhania.

15. Sťažnostný súd pripomína, že naplnenie druhej materiálnej podmienky je podmienené naplnením prvej materiálnej podmienky. To znamená, že od odsúdeného je možné očakávať, že bude viesť riadny život, len ak počas výkonu trestu preukázal polepšenie plnením svojich povinností a svojím správaním, čo v uvedenom prípade preukázané nebolo, najmä s poukazom na porušenia ústavného poriadku odsúdeným, a to napriek opakovanému výkonu trestu odňatia slobody.

16. Pokiaľ odsúdený v tomto konaní poukázal na svoj zdravotný stav, ktorý je aktuálne stabilizovaný, ako aj svoje rodinné pomery a sociálnu situáciu v rodine, je potrebné konštatovať, že tieto skutočnosti, samy o sebe, nepredstavujú dôvod na jeho podmiennečné prepustenie. Sťažnostný súd nespochybňuje úmysel odsúdeného pomôcť svojej rodine, avšak vzhľadom na nesplnenie materiálnych podmienok na jeho podmiennečné prepustenie, nebolo aktuálne možné jeho návrhu vyhovieť. Primárnym účelom výkonu

trestu odňatia slobody je prevýchova odsúdeného, a keďže u odsúdeného sú, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, pochybnosti o jej dosiahnutí, nemožno jeho záujem starať sa o rodinu povýšiť nad záujem štátu, aby bol u odsúdeného dosiahnutý účel trestu.

17. Predmetom konania o podmiennečnom prepustení nie je nanovo hodnotiť vinu odsúdenej osoby, ani primeranosť uloženého trestu, ale zhodnotiť, či u odsúdeného sú splnené podmienky na podmiennečné prepustenie, teda či u jeho osoby bol dosiahnutý účel trestu skôr, ako ho v celej uloženej výmere vykonal. Z tohto dôvodu sú skutočnosti o priebehu skutku (trestného činu), za ktorý bol odsúdený uznaný za vinného a bol mu uložený trest, irelevantné a nemožno ich zohľadniť v konaní o podmiennečnom prepustení, pretože inak by dochádzalo k revidovaniu už právoplatného odsúdenia, čo možno dosiahnuť len v prípade podania mimoriadneho opravného prostriedku (odsúdený udáva podanie dovolania).

18. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, pretože táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.